

Bij een succesvolle selectie van dividendaandelen is het zaak niet voor de korte termijn successen te willen gaan, maar voor degelijkheid. Alleen financieel sterke bedrijven met een gedegen strategie en goed management en track record komen in aanmerking.

TWEE KEER SUCCES

Eén van de beste voorbeelden van een aandeel dat al jaren een hoog dividend uitkeert en een lage waardering behield is het kleine beursfonds Amsterdam Commodities (Acom), handelshuis in onder meer voedingsingrediënten en thee. Het bedrijf keert in de regel circa 65 procent van de winst uit, waardoor aandeelhouders al jaren achtereen een fraai dividendrendement van circa 7 procent konden opstrijken. Daarbij kwam dan ook soms nog wat koerswinst. Het afgelopen jaar is de winst fors ge-

stegen, maar is de koers nog harder omhoog gegaan. Hierdoor is het verwachte dividendrendement gezakt naar circa 5,5%. Acom is daardoor een mooi voorbeeld van een waarde-aandeel met een uitstekend track record waar het gaat om winst- en dividendgroei.

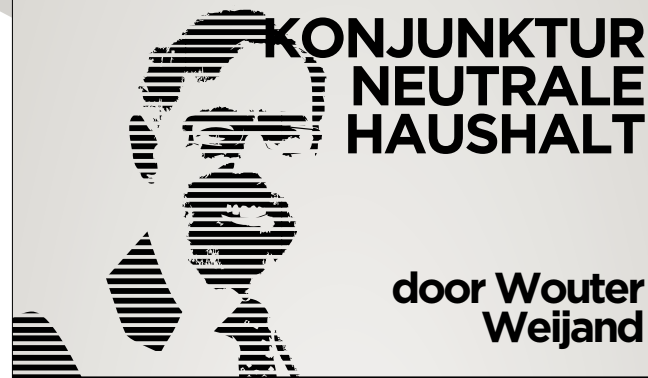
Fietsenfabrikant Accell heeft a beleid jaarlijks minstens 40 procent van de winst uit te keren. Hoewel het bedrijf uit Heerenveen er de afgelopen tien jaar keurig in is geslaagd de winst per aandeel jaarlijks te laten groeien, blijft de waardering bescheiden en is het aandeel de afgelopen jaren goed geweest voor een dividendrendement van 4-5 procent. De koerswinst die daar nog bij is gekomen in het geval van Accell immers.

Tien jaar tijd is de koers precies zes keer over de kop gegaan. Dat impliceert een gemiddelde jaarlijkse koersstijging van 30 procent. Momenteel zijn beleggers helemaal sceptisch omdat consumenten geen grote aankopen zouden aandurven. De koers-winstverhouding op basis van de winst over 2010 bedraagt slechts 7,5, tegen gemiddeld 10 in de afgelopen jaren. Het verwachte dividend van circa 0,87 euro geeft een rendement van 6,0 procent. Dat zou een zacht alarmbelletje moeten doen afgaan, ware het niet dat ook Accell over een uitstekend track record beschikt.

COMPLEX

Aandelen selecteren op dividend is, ondanks alle handvatten, geen panacee. Het dividendrendement kan beleggers snel op het verkeerde been zetten. Een gedegen research van de onderneming en zijn management blijft van doorslaggevend belang. Het zijn immers de toekomstige dividendbetalingen waarvoor aandelen worden ingeslagen. De parameters die daarop van invloed zijn blijven complex en met de nodige onzekerheid omgeven.

De auteur heeft aandelen van genoemde bedrijven

door Wouter Weijand

Wat doet u bij forse tegenwind? Gaat u harder trappen of bestelt u liever een elektrische fiets? Ik ben aan laatstgenoemd vehikel nog niet toe, maar heb wel de neiging mezelf te verwennen als iedereen somber wordt. En als iedereen wild enthousiast wordt, heb ik meer de neiging wat extra te gaan sparen: er komt dan een soort soberheid over me heen. Deze contraire houding komt me bij het beleggen goed van pas. En budgettair komt deze al heel dichtbij de Konjunktur neutrale Haushalt.

Een nieuw jaar, een nieuw begin voor Europa. En als de rest onze begrotingsfilosofie overneemt, moet het wel goed komen met de euro, moet men in Duitsland gedacht hebben. En misschien wist u het nog niet, maar in het onlangs afgesproken Europese pact is de TÜV geprüfte norm van de Konjunktur neutrale Haushalt, zo ongeveer in steen gebeiteld. Als tekorten überhaupt al zijn toegestaan, is dat vrijwel alleen nog maar ten gevolgen van conjuncturele tegenwind: door de cyclus heen streven we naar een tekort van maximaal 0,5%.

Dit concept, dat ooit door de Sachverständigenrat (de Duitse raad der wijzen, bestaande uit 5 hooggeleerde adviseurs) ten tonele werd gevoerd, biedt hoop én troost. Hoop, dat we enige orde en regelmaat in de Europese financiën gaan terug vinden -Ordnung muss sein- en troost omdat er bij een neergaande conjunctuur flexibiliteit wordt geboden. Helaas wordt die wel heel snel getest, want al die bezuinigingen duwen de wat mindere goden al een tijdje richting de economische onderwereld. Men zal na het nodige Grieks-Romeinse geworstel ook nog heel wat moeite hebben om vast te stellen wat nu precies conjunctuur neutraal zal zijn. Is -5% straks droevig en +2% hosanna, dus -1-2% straks conjunctuurneutraal? Precies ja, wat is eigenlijk het lange termijn groeipad voor onze Europese economieën?

Toen ik in 1982 op deze Duitse begrotingsfilosofie afstudeerde, hadden we al een vrij lange periode van conjuncturele schommelingen achter de rug: twee oliecrises, forse schommelingen in rente- en inflatie, veel stakingen, kortom alle redenen om zo'n vorm van wat we hier structureel begrotingsbeleid zijn gaan noemen, in te voeren.

Maar Europa ziet zich veeleer geplaagd voor een langere periode van consolidatie, met een stagnerende bevolkingsgroei en in haar welvaart in toenemende afhankelijk van China en India wellicht? Misschien duidt dit op een konjunktur neutrales Haus, das halt macht? Wellicht valt het mee, ook door die lage euro. Laten we ons dus niet alleen begrotingstechnisch, maar ook vooral economisch aan Duitsland blijven vastklampen voor de beste kansen op een goede concurrentiepositie in de wereldeconomie. En ook nog stilletjes mee profiteren van hun gunstige binnenlandse economische ontwikkeling.